

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4330.

Kl. 20 g 1.

Walter Ostwald
(Grossbothen, Niemcy).

Płyta wieńcowa dla kolejek polowych.

Zgłoszono 7 lipca 1920 r.

Udzielono 27 lutego 1926 r.

Pierwszeństwo: 27 sierpnia 1918 r. (Niemcy).

Przy skrzyżowaniach torów kolejek polowych używa się tak zwanych płyt wieńcowych. Są to płaskie płyty, które mają w środku wzniesiony pierścień, zaś po rogach płyty posiadają cztery łuki, łączące końce szyn.

Działanie tych płyt wieńcowych polega na tem, że obrzeża kół wagonu po opuszczeniu szyn, wchodzą zewnętrznemi krawędziami obrzeży na płaskie, przeważnie smarowane, żelazne płyty, które mogą być z łatwością obracane w dowolnym kierunku. Środkowy pierścień i łuki na rogach powinny przeszkadzać zsunięciu się kół wagonu i ułatwiać wjazd tegoż na szyny w nowym kierunku.

W rzeczywistości wagony bardzo łatwo spadają z płyt wieńcowych.

Wynalazek niniejszy usuwa tę wadę w ten sposób, że, jak to widać z rysunku, przestrzeń pomiędzy każdą parą szyn zo-

staje zamknięta podwyższonemi poprzeczkami *a*, które zezwalają jedynie na przejście obrzeży. W ten sposób, bez zwiększenia kosztów wyrobu i obsługi, uniemożliwione jest zsuniecie się wagonu z płyty wieńcowej. Na rysunku oznaczono przez *b* pierścień środkowy, a przez *c* — cztery łuki na rogach, łączące końce przylegających szyn.

Zastrzeżenie patentowe.

Płyta wieńcowa dla kolejek polowych, znamienna tem, że posiada podwyższone poprzeczki (*a*), umieszczone na krawędziach płyty, pomiędzy każdą parą szyn przylegających torów, i pozwalające na przejście tylko obrzeży.

Walter Ostwald.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

